ما نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم در حال جمع آوری و نوشتن قرآن بودیم که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «خوشا بحال (اهل) شام».

از زید بن ثابت رضی الله عنه روایت است که می گوید: ما نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم در حال جمع آوری و نوشتن قرآن بودیم که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «طُوبَى لِلشَّامِ»: «خوشا بحال (اهل) شام»؛ گفتیم: چرا ای رسول خدا؟ فرمود: «لِأَنَّ مَلَائِكَةَ الرَّحْمَنِ بَاسِطَةٌ أَجْنِحَتَهَا عَلَيْهَا»: «زیرا ملائکه ی الله رحمان بال های خود را بر روی آن گسترده اند».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

زید بن ثابت رضی الله عنه حکایت می کند که آنها نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم بودند و قرآن را از برگ هایی که در آن می نوشتند گردآوری می کردند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «خوشا بحال شام»؛ یعنی: راحتی و زندگی خوب گوارای سرزمین شام و مردم آن باشد. اصحاب گفتند: به چه دلیل چنین مطلبی را فرمودید؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «زیرا ملائکه ی الله رحمان بال های خود را بر آن گسترانده اند» و آنجا را تحت پوشش قرار داده اند و برکت را به آن سرزمین نازل نموده و چیزهای هلاک کننده و آزار دهنده را از آن دور می کنند و آن را از کفر و فتنه ها در امان می دارند. اما آیا این مژده تاکنون نیز ادامه دارد یا این ویژگی مربوط به دوران بعد از نبوت بوده است؟ این حدیث مطلق است و لزوما در بر دارنده استمرار و دوام نیست. والله اعلم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10561